

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 października 2018 r. M. R. i F. S. wnieśli przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę solidarnie na ich rzecz kwoty 10.100 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 20 lutego 2018 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Powodowie jako nabywcy wierzytelności od poszkodowanej zdarzeniem drogowym dochodzą do ubezpieczyciela sprawcy dopłaty do odszkodowania, podnosząc, że uzyskali od niezależnego rzeczoznawcy kalkulację naprawy, w której ustalono wysokość s. na kwotę 16 221,30 zł, wobec czego powodowie wezwali ubezpieczyciela sprawcy do zapłaty pozostałej kwoty odszkodowania w wysokości 11 311,36 zł, jednakże ubezpieczyciel odmówił wypłaty dalszego odszkodowania podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. Niniejszym pozwem powodowie objęli jedynie część przysługującego im roszczenia w kwocie 10.100 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 23 października 2018 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany zakwestionował żądanie powodów, wskazując że wysokość szkody winna zostać ustalona przez przyzmat faktycznie poniesionych przez poszkodowaną kosztów naprawy lub uzyskaną cenę ze zbycia pojazdu.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 11 stycznia 2018 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki R. (...) nr rej. (...), należący do I. P.. Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wykupioną w (...) Spółce Akcyjnej w W.. Poszkodowana korzystała z auta do celów prywatnych, nie jest podatnikiem podatku VAT.

Poszkodowana dokonała zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady i wszczął postępowanie likwidacyjne, w którym ustalił wysokość szkody na kwotę 4721,75 zł, na mocy kalkulacji z dnia 19 stycznia 2018 r.

Poszkodowana zwróciła się do rzeczoznawcy samochodowego, który w sporządzonej dnia 23 stycznia 2018 r. kalkulacji naprawy ustalił koszt naprawy pojazdu poszkodowanej na kwotę 16 221,30 zł brutto.

Dnia 8 lutego 2018 r. poszkodowana zawarła z powodami umowę cesji wierzytelności, na podstawie której zbyła na rzecz powodów wierzytelność przysługującą jej z tytułu zdarzenia z dnia 11 stycznia 2018 r. w stosunku do (...) Spółki Akcyjnej w W..

Decyzją z dnia 16 lutego 2018 r. ubezpieczyciel sprawcy przyznał poszkodowanej dodatkową kwotę odszkodowania w wysokości 188,19 zł na podstawie kalkulacji sporządzonej dnia 16 lutego 2018 r.

Ogółem ubezpieczyciel wypłacił łączną kwotę odszkodowania w wysokości 4909,94 zł.

Dowód:

- akta szkody nr (...) płyta CD k. 58;
- oświadczenie VAT k. 92;
- kalkulacja (...) z dnia 19 stycznia 2018 r. k. 13-16;

- kalkulacja z dnia 23 stycznia 2018 r. k. 23-33;
- umowa przelewu wierzytelności z dnia 8 lutego 2018 r. k. 9-10;
- zawiadomienie o cesji z dnia 13 lutego 2018 r. k. 11;
- dowód nadania k. 12;
- kalkulacja z dnia 16 lutego 2018 r. k. 17-20;
- decyzja (...) z dnia 16 lutego 2018 r. k. 21-22;
- zeznania świadka I. P. k. 95-97;

Pismem z dnia 1 marca 2018 r. powodowie wezwali ubezpieczyciela szkody do zapłaty w terminie 14 dni kwoty 11 311,36 zł tytułem pełnej rekompensaty kosztów naprawy stanowiącej różnicę pomiędzy kosztem naprawy ustalonym przez poszkodowaną a kwotą wypłaconego dotychczas odszkodowania.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 1 marca 2018 r. k. 34-36;

Decyzją z dnia 15 marca 2018 r. pozwany zakład ubezpieczeń odmówił wypłaty dalszego odszkodowania, podtrzymując swoją dotychczasową decyzję.

Dowód:

- decyzja (...) z dnia 15 marca 2018 r. k. 37;
- kalkulacja z dnia 23 stycznia 2018 r. po korekcie k. 38-39;

Wysokość kosztu naprawy celem przywrócenia pojazdu poszkodowanej do stanu przed szkody przy użyciu części oryginalnych i dostępnych części zamiennych klasy (...) oraz przy uwzględnieniu średnich stawek warsztatów nieautoryzowanych na rynku lokalnym w 2018 r. wynosił 12 262,03 zł brutto. Naprawa pojazdu z użyciem dostępnych części klasy (...) (tj. szyba drzwi przednich lewych) przywróciłaby pojazd do stanu sprzed szkody, zważywszy na wiek, przebieg, pochodzenie i wcześniejsze naprawy powypadkowe pojazdu.

Dowód:

- dokumentacja zdjęciowa – k. 176-177;
- opinia biegłego sądowego M. M. k. 105-127, 150-161, 179-181.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w zakresie, w jakim nie był on bezsporny, został oparty o przedłożone dokumenty, których autentyczności strony nie kwestionowały, wyciągając jedynie częściowo odmienne wnioski. Sąd bazował także na wiarygodnych zeznaniach świadka I. P., oceniając je w całości jako szczerze i prawdziwe. Wyliczając wartość kosztów naprawy pojazdu, Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego, zważywszy że strony oszacowały wartość szkody na podstawie kalkulacji, stanowiących dokumenty prywatne (art. 245 k.p.c.). Zwraca uwagę, że prywatne kosztorysy stron różnią się m.in. rodzajem użytych części zamiennych, zakresem naprawy, kwalifikacją części do naprawy bądź wymiany, stawkami za roboczogodzinę, przy czym pozwana zaniżyła m.in. koszty robocizny dla wszystkich prac uwzględniając nierealną stawkę w wysokości 51 zł netto. Biegły sporządził opinię wariantową, wyliczając koszty naprawy przy użyciu części oryginalnych z logo producenta pojazdu oraz dostępnych części zamiennych klasy Q. Ustosunkowując się do zarzutów powodów, uwzględnił dalsze uszkodzenia ujawnione na skutek demontażu pojazdu oraz dostępnego w aktach sprawy materiału dowodowego i poddał ponownej analizie koszt naprawy pojazdu,

ustalając go finalnie w uzupełniającej opinii pisemnej, którą w całości podtrzymał. Biegły w sposób przekonywający wyjaśnił zasadność oszacowania kosztów naprawy przy użyciu dostępnych części zamiennych klasy Q. Logicznie uzasadnił to wiekiem pojazdu, który na datę szkody wynosił 10 lat, pochodzeniem z importu prywatnego oraz wcześniejszymi 2 naprawami powypadkowymi, które to informacje ustalił w oparciu m.in. o programy eksperckie. Biegły też przekonywająco uzasadnił, że odczytany przebieg 125.274 dla pojazdu 10-letniego jest mało wiarygodny, biorąc pod uwagę przebieg normatywny pojazdu i jego pochodzenie. Sąd na podstawie doświadczenia procesowego w innych sprawach również uznaje taki przebieg dla pojazdu dziesięcioletniego za mało wiarygodny. Dlatego Sąd jako miarodajne przyjął hipotetyczne koszty naprawy wskazane w opinii uzupełniającej. Biegły bardzo szczegółowo zarówno w opinii pisemnej, jak i ustnej ustosunkował się do zasadności naprawy, a nie wymiany zderzaka tylnego, wyjaśniając przebieg procesu naprawy, w porównaniu z wymianą tej części. Indagowany przez powoda na rozprawie podtrzymał w swojej opinii ustnej, że naprawa zderzaka tylnego w zakresie ujawnionych uszkodzeń jest zasadna również w przypadku samochodów nowszych. Metodologia przyjęta przez biegłego nie może budzić zastrzeżeń, dlatego sąd uznał opinie biegłego za w pełni wartościowy materiał dowodowy. Z tych przyczyn Sąd oddalił wnioszek powodów o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego. Dla porządku wskazać w tym miejscu należy, że z uwagi na ograniczone ramy czasowe rozprawy z dnia 16 grudnia 2019 r. oraz okoliczność, że rejestrowany był jej przebieg, pełny zapis opinii ustnej biegłego odzwierciedla protokół sporządzony był formie elektronicznej, gdyż protokół pisemny prowadzony był jedynie w wersji skróconej i nie odzwierciedla szczegółowych wypowiedzi biegłego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w przeważającej części zasadne.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi art. 822 § 1 i 2 k.c.

Legitymacja powodów do dochodzenia roszczeń na własną rzecz nie była kwestionowana przez pozwanego i wynika z przedłożonej przez nich umowy cesji oraz z art. 509 k.c. Sąd w niniejszej sprawie nie dopatrył się nieważności umowy przelewu z uwagi na normę wynikającą z art. 510 § 2 k.c. Sąd odnośnie legitymacji czynnej powodów wynikającej z umowy przelewu w pełni podziela argumentację prawną wyrażoną w wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy z dnia 23 maja 2019 r., sygnatura akt VIII Ga 94/19.

Nie była przy tym kwestionowana odpowiedzialność sprawcy zdarzenia drogowego, którego pojazd był ubezpieczony od OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Nie było to również przedmiotem sporu w toku likwidacji szkody, albowiem ubezpieczyciel sprawcy wypłacił odszkodowanie w kwocie 4.721,75 zł, a następnie dodatkowo jeszcze 188,19 zł, uznając, że taka kwota pozwoli na przeprowadzenie naprawy przywracającej stan pojazdu do stanu sprzed zdarzenia.

Przedmiotem sporu była wysokość odszkodowania – powodowie skalkulowali je jako hipotetyczny koszt naprawy. Zdaniem powodów wartość naprawy szkody ustalona w oparciu o prywatną opinię wynosiła 16.221,30 zł, inaczej niż przyjął to ubezpieczyciel poszkodowanej. W tym miejscu należy odnotować najnowsze orzecznictwo Sądu Najwyższego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018 r., sygn. II CNP 43/17, LEX nr 2490615 i przywołane tam inne orzeczenia SN), zgodnie z którym powstanie roszczenia w stosunku do ubezpieczyciela o zapłacenie odszkodowania, a tym samym jego zakres odszkodowania, nie zależą od tego, czy poszkodowany dokonał restytucji i czy w ogóle ma taki zamiar. Innymi słowy, niezależnie od tego, czy poszkodowany dokonał już odpowiedniej naprawy samochodu, to "sam obowiązek odszkodowawczy ubezpieczyciela pojawił się już z chwilą wyrządzenia poszkodowanemu szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy samochodu i czy w ogóle zamierzał go naprawić" (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2018 r., sygn. II CNP 32/17, LEX nr 2497991). Przepis art. 822 § 1 k.c. modyfikuje normę wynikającą z art. 363 § 1 k.c. bowiem jedynie w ten sposób, że roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego przekształca w roszczenie o zapłatę kosztów restytucji (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018 r., sygn. II CNP 41/17, LEX nr 2481973). Podobnie wyraził się Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 7 grudnia 2018 r. o sygn. akt III CZP 51/18, 64/18, 72-74/18 publikowanych na (...) Powyższe stanowisko zaaprobował Sąd Okręgowy w Szczecinie, czemu dał wyraz w wyroku z dnia 15 czerwca 2018 r., sygn. akt

VII Ga 278/18 (niepublikowany), w którym wyjaśnił, że wysokość odszkodowania powinna być ustalona na podstawie hipotetycznych kosztów naprawy pojazdu ustalonych niezależnie od poniesionych przez poszkodowanego kosztów naprawy. Stanowisko Sądu Najwyższego w tym zakresie jest już utrwalone (tak postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 2019 r., III CZP 102/18) i doprowadziło do utrwalonego kierunku wykładni wskazanych przepisów. W orzecznictwie SN wyjaśniono również, że dla powstania roszczenia o naprawienie szkody nie mają znaczenia późniejsze zdarzenia m.in. w postaci sprzedaży uszkodzonego lub już naprawionego pojazdu (tak postanowienie SN z dnia 20 lutego 2019 r., III CZP 91/18 publ. tamże).

Tym samym podnoszona w sprzeciwie kwestia, że w przypadku naprawy przez poszkodowanego pojazdu odszkodowanie powinno odpowiadać faktycznie poniesionym kosztom naprawy, ew. jego zbycie, nie ma istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Biegły sądowy sporządził opinię wariantową, na podstawie której wyliczył koszt naprawy pojazdu przy użyciu do naprawy wyłącznie nowych, oryginalnych części zamiennych sygnowanych logo producenta pojazdu oraz z użyciem części z grupy O i (...), finalnie w opinii uzupełniającej wyliczając koszty naprawy na kwotę 12.262,03 zł, którą w całości podtrzymał. W ocenie sądu nie można stracić jednak z pola widzenia, że pojazd poszkodowanej w chwili zdarzenia był pojazdem o okresie eksploatacji wynoszącym 10 lat, powypadkowym i użycie części z grupy O oryginalnych i (...), nie sygnowanymi znakiem producenta pojazdu nie obniżyłoby wartości pojazdu, mając na uwadze jego wiek i historię. Dlatego też Sąd mając na uwadze wiek, przebieg, a tym samym jego wyeksploatowanie oraz wcześniejsze naprawy uszkodzonego pojazdu oraz kierując się wnioskami biegłego, że użycie dostępnych części zamiennych (szyba drzwi przednich lewych) z grupy (...) oraz naprawa, a nie wymiana uszkodzonego zderzaka, w pełni powodowałoby przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, przyjął za biegłym sądowym, iż uzasadniony koszt naprawy pojazdu poszkodowanej po szkodzie z użyciem dostępnych części zamiennych wynosił 12.262,03 zł brutto. Wobec czego uwzględnieniu tytułem kosztu naprawy podlegała kwota stanowiąca różnicę, pomiędzy zasadnym kosztem naprawy ustalonym przez biegłego a wypłaconą dotychczas kwotą odszkodowania z tytułu naprawy pojazdu, tj. kwota 7352,09 zł (12.262,03 zł – 4721,75 zł – 188,19 zł).

Z tych przyczyn zasądzono kwotę 7352,09 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy ustalonym przez Sąd odszkodowaniem za szkodę w pojeździe a kwotą dotychczas wypłaconego odszkodowania z tego tytułu.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c., a termin spełnienia świadczenia przez zakład ubezpieczeń wynika z art. 817 § 1 i 2 k.c.

Stąd orzeczono jak w pkt I sentencji.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt II.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 100 k.p.c., ponieważ powodowie wygrali sprawę w 73%, a pozwany utrzymał się z obroną w 27%. Na koszty poniesione przez powodów składają się opłata od pozwu 505 złotych, od pełnomocnictwa 34 zł, wynagrodzenie pełnomocnika 3600 złotych oraz wydatek na wynagrodzenie biegłego w kwocie 726,69 złotych, z czego 73% daje w zaokrągleniu kwotę 3552 zł. Koszty poniesione przez stronę pozwaną to koszt wynagrodzenia pełnomocnika 3600 złotych, przy czym brak dowodu uiszczenia opłaty od pełnomocnictwa, oraz wydatek na wynagrodzenie biegłego w kwocie 726,69 złotych, z czego 27% daje w zaokrągleniu kwotę 1168 złotych, zaś 3552 złote – 1168 złote, daje kwotę 2384 zł.

W pkt IV sentencji sąd na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 1 i 2 u.k.s.c. zwrócił stronom nadpłacone zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, które w sumie wyniosło 1453,38 zł i zostało pokryte po połowie z uiszczonych przez strony zaliczek.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)